

291
 Omnia augustarum felicissima iudicia dum inhumanis quo
 altius ad crescas non inueniuntur rebus. quia fide uero agit. qui nobilior
 imperator. uel sapientior indiumis. secularium uel disciplinis huiusmodi
 uel inueto nec mirum talem protulisse excellentissimo augusto
 secundo sobolem karolo. Si autem deuenit tate corporis ut absque
 adulationis fucoproferam quod uerum est. pulchritudine superat
 omnes. quasi uisus uel auditus nrae per uitae conperit
 reginas. Si autem de prole nonnemundi gloria. & hominum
 delectatio karolus. qui elegantia corporis ac moribus optimis.
 seu agili prudentiae studio. In maiora uiuendo propriam
 superat aetatem. ut uideatur auus eius non uisus sed potius
 diuina caligine somni nouam inlustrare orbem. si quidem
 in nepote in mortale ipsius ingenium una cum nomine decor
 & uirtus splendent. Quam obrem dum in temporalibus
 nihil desit rebus ut augmento careas studio sapientiae dilataris.
 ut excellentior saeculo imperatricibus reperiaris. Igitur
 indita ad uobis sapientia & naturalis ingenii scientia ad tonitru
 meredidit inter ceteros auditores. Quin diuinis & liberalibus
 studiis ut urae eruditionis noui facundiam obstitui mecumque
 deliberans ut aliquod munusculum meo labore congestum
 urae offerrem almitatis flammantiae. Igitur ab octo uiano
 augusto & domini natiuitate saluatoris nri secundum adgressu
 scribendo opus. quod peregi usque ad regna francorum & longo bar
 dorum deficientibus romanorum imperatoribus seu iudicibus ab
 italia & gallis gotthorum quoque regibus qui successerant
 ab eis etiam depulsis. quod uidelicet opus quinque distinxer
 in libris. his enim uelut in speculo per uerissime deuotionis

prodens eius uniuersa misteria. & propheta enumerans; barchaban
 & barchonaliorq; quinquam extiterunt. sed ad hororem audientium.
 aliaq; & iam barbarum nomina commentatus est. sectatoresq; suos ad morem
 phrygiorum docuit quinquennio silere. Antoninus cognomento pius.
 tertius decimus ab augusto impri creatus cu liberis suis aurelio & lucio xx
 & non plenit tribus annis rem publicam gubernauit. Iste ab adriano in filium
 adoptatus. cuius gener fuerat. Tamae bonitatis in principatu. haud dubio
 sine exemplo uixit. quauis cu nung contulerit aetas sua cu orbis temp
 nullo bello per annos xxiii auctoritate solaretur. adeo tremantibus
 eu atq; amantib; cunctis regib; nationibusq; & populis ut parente m
 se uatronu magis. quam dnm imperatorem putarent; omisq; in more
 caelestium propitium optantes. De controuersis in se iudicem poscerent.
 quinquia ind; hacti. hircan legatos ad eum misere. iustitia tanta impri
 co. perta. adeo tranquille & scie in imperio uixit. ut merito pius & pa
 patriae nominatus sit. Huius aut temporib; . ualerinus heresiarches.
 & cerdo magister martionis romae uenerunt. & heresia. ac scie religio
 nis inimici declarantur. uerū iustinus philosophus. librum pro
 xpiana religione composuit. Antonino tradidit. benignaq; euerge
 xpianos homines fecit. Antoninus addidit decimu a b urbe lapidem.
 morbo correptus interit. Anno ab incarnatione dñi. cccclxxviii quingentesimo septo

Marcus antoninus uerus. quartus decimus ab augusto regnu cūlare
 lio commodi fra tre suscepit. mansitq; meo ann XVIII. hi primis
 publicam aequo iure tuerantur; bellū deinde contra parthos. admi
 rabili uirtute & felicitate gesserunt. Marcus antoninus uerus.
 ad id bellum profectus ē; uologetis enirex parthos. graui eruptione.
 ar menū. cappadocia. srtuq; uisabat. Sed antoninus. p strenuo
 ssimos duces. magnis reb; gestis. releu iā asrtis urbem. sup darspem.

XV

huc usque singul
 impri reipublice
 pfuer
 Hic tñb; cu eleuaret ur les romane eedi peller.
 multo adeu loci br coniaz
 rōe eplam obsecrans. ut
 pē mandati pparz effi
 ceret. tñp; e ptecu pie
 postulacionis. secus opt.
 suscepit; fide usq; in
 rega diocletiani impri
 trauolati inuētiq; qui
 ita in pace seruabant.

Pl. 3. Sankt Gallen, Stiftsbibl. 622 (G), p. 360

Friedhepfe
 ed. Michael J. Allen
 CC CM 169 (2002)